

Loven, vilde, naar man ikke kunde fyldestgjøre dem, fremkalde Spændinger, som vare høist sørgelige og ligge udenfor den ærede Forslagsstillers Tanke. Overhovedet er det vist, at naar man eengang har sanctioneret Principet for en Lov i Lovgivningen, da skal man ikke binde den udøvende Magt med altfor detaillerede, med altfor stærke Forskrifter i saa Henseende; men man skal stole paa den almindelige Pligtfølelse, paa Humanitetsfølelsen, paa at den Følelse, som ligger til Grund for Loven, derved at Principet er anerkjendt, vil gjøre sig gjældende ogsaa hos de Mænd, som skulle udøve den. Saaledes som Udkastet foreligger, troer jeg, at det er umuligt, i alle Tilfælde at fyldestgjøre dets Bestemmelser. Jeg troer saaledes navnlig, at, naar den ærede Forslagsstiller er gaaet ud fra den 1ste Mai som Flyttetid, da har han derved ikkun havt almindelige Huusmand og Jnderster for Die; thi det er kun for dem, at Flyttetiden paa Landet ved Huusmandsordeningen er fastsat til den 1ste Mai; men denne Bestemmelse kommer da i Strid med Bestemmelserne i § 1, der ganske almindelig handler om enhver Familie, som maatte blive huusvild. Derhos maa jeg ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar en Familie, efter Forslagsstillersens Beregning — og jeg er overbevist om, at det Tilfælde vil kunne indtræffe paa Landet — er bleven huusvild kort Tid før den 1ste Mai, saa vilde det være umuligt at opfylde Loven. Jeg tillader mig i saa Henseende at anføre t. Ex. en Familie, som har beboet et Tjenestehuus, og hvor Forholdet ad lovlig Veie er blevet ophævet kort før den befalede Tid ifølge Dverenskønst, eller hvor der var indtraadt en saadan Forandring i Forholdet, at dette maatte brydes kort før den første Mai, saa vil det være umuligt for Sogneforstanderskaberne at faae Jord og Huus til den paagjældende Familie til første Mai. Vintertiden fra 1ste Novbr. til 1ste Mai er desuden en meget daarlig Byggetid paa Landet, og jeg troer derfor ganske sikkert, at, hvor villige Sogneforstanderskaberne end vilde være, vilde det dog være umuligt for dem at udføre denne Lov saaledes, som den er paa-tænkt at skulle gennemføres. Jeg tillader mig ogsaa at troe, at de Fordringer, som i Lov-

forslaget ere gjorte til Boligernes Bestaffenhed, hvor tarvelige de end kunne synes at være, dog maatte gaae noget videre, end der idetmindste paa endeel Steder er almindeligt iblandt Arbejdsclassen paa Landet. Jeg skulde meget betvile, at det overalt er almindeligt, at de have et særskilt Kjøkken foruden den Stue, som Familien beboer; idetmindste troer jeg, at der paa mange Steder er Aldsted i selve Stuen. Man kan saaledes ved de givne detaillerede Forskrifter — og det af mig udhævede Tilfælde er kun nævnt eksempelvis, da de enkelte Paragrapher ikke foreligge til Discussion — let komme til at gaae videre, end man tilligter, og som kun er at tilveiebringe Boliger af sædvanlig Bestaffenhed. Det forekommer mig ogsaa, at den foreslaede Byggeplads, nemlig 20 Alen lang og 20 Alen bred, er for stor, naar der herved kun sigtes til eet Sted, som skal afgive Bolig for en enkelt Familie; og det forekommer mig ogsaa, at den ærede Forslagsstiller idag selv har anført, at paa et saadant Sted kunde 3 Familier boe; men jeg hørte maatte ikke rigtig Tsjerning: Jo). Er det Tilfældet, at den foreslaede Byggeplads er beregnet for flere Familier, saa indseer jeg ikke, at det er nødvendigt, at en Enkelt, som vil bygge, skal kunne gjøre Fordring paa en Byggeplads af saadan Størrelse, med mindre derunder tillige er indbefattet Gaardsrum. Jovrigt troer jeg, at det maa anerkjendes, at den ærede Forslagsstiller har stræbt i det Hele taget at stille sig paa den provisoriske Lovs Standpunkt, at han har søgt at opretholde, at selv, hvor der er bygget af Andre, skulde Grunden tilfalde Kommunen, og Husene tilfalde Kommunen efter Udløbet af 30 Aar. Jeg kan derfor ikke nægte, at det har forundret mig noget, naar der i den 6te § er skeet en Afvigelse fra den Grundfætning, som indholdes i den provisoriske Lovs 3die §; thi i den provisoriske Lovs 3die § er det udtrykkeligt sagt, at Sogneforstanderskaberne skulde søge at blive enige med Grundens Eier, men i Forslagets § 6 tales der om en Dverenskønst alene med Fæsteren. En saadan Dverenskønst kan jeg ikke troe, det har været fornødent særligt at optage i Loven. Det er allerede udtalt i en af Justitsministeriet udstedt